

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Halil Ibrahim Özçelik

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „orzeczenie sądowe” w rozumieniu art. 8 ust. 1 in initio i lit. c) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾ jest pojęciem autonomicznym prawa Unii, które należy interpretować w sposób autonomiczny i jednolity?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, co oznacza to pojęcie?
- 3) Czy zatwierdzenie przez prokuraturę krajowego nakazu aresztowania wydanego przez policję, które to zatwierdzenie jest przedmiotem niniejszej sprawy, jest „orzeczeniem sądowym”?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 2 września 2016 r. – Openbaar Ministerie/Ruslanas Kovalkovas

(Sprawa C-477/16)

(2016/C 383/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Ruslanas Kovalkovas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenia „organ sądowy”, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾, oraz „decyzja sądowa”, o której mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, są autonomicznymi pojęciami prawa Unii?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: na podstawie jakich kryteriów należy ustalić, czy organ wydającego nakaz państwa członkowskiego jest tego rodzaju „organem sądowym” i czy wydany przez niego europejski nakaz aresztowania jest tego rodzaju „decyzją sądową”?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy ministerstwo sprawiedliwości Republiki Litewskiej mieści się w zakresie pojęcia „organu sądowego”, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, a europejski nakaz aresztowania wydany przez ten organ jest z tego względu „decyzją sądową”, o której mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW?

- 4) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy wyznaczenie organu, takiego jak ministerstwo sprawiedliwości Republiki Litewskiej, jako organu sądowego wydającego nakaz jest zgodne z prawem Unii?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-481/16)

(2016/C 383/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie podjąwszy w przepisanych terminach wszelkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.34572 wdrożonej przez Grecję na rzecz Larco General Mining & Metallurgical Company S.A., a w każdym razie nie informując odpowiednio Komisji o środkach podejmowanych na podstawie art. 5 decyzji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 3, 4 i 5 wspomnianej decyzji i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 27 marca 2014 r. (postępowanie SA.34572) Republika Grecka była zobowiązana odzyskać w terminie czterech miesięcy pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym, którą przyznała Larco, i informować odpowiednio Komisję Europejską o koniecznych w tym celu środkach. Pomoc, o której mowa, polegała na gwarancjach państwowych przyznanych Larco w 2008 r., w 2010 r. i w 2011 r. oraz na publicznym udziale w podwyższeniu kapitału zakładowego spółki w 2009 r.
 2. Republika Grecka nie odzyskała jednak pomocy, o której mowa, w terminie czterech miesięcy, jak była do tego zobowiązana. Ponadto Republika Grecka nadal nie podejmuje środków koniecznych do wykonania decyzji. W każdym razie Republika Grecka nie poinformowała odpowiednio Komisji Europejskiej o środkach dotyczących wykonania decyzji.
-